

I. ZASADY WĘDKOWANIA

1. Wędk

Wędkarz ma obowiązek posługiwać się wędką składającą się z wędziska o długości co najmniej 30 cm, do którego przymocowana jest linka zakończona:

- a) jednym haczykiem z przynętą, albo
- b) w metodzie muchowej, nie więcej niż dwoma haczykami, każdy ze sztuczną przynętą, przy czym każdy haczyk może mieć nie więcej niż dwa ostrza rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 30 mm,
- c) w metodzie spinningowej i trolingowej, sztuczną przynętą wyposażoną w nie więcej niż dwa haczyki; haczyk może mieć nie więcej niż cztery ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 30 mm.
- d) przy połowie ryb spod lodu: – jednym haczykiem z przynętą, przy czym haczyk nie może mieć więcej niż trzy ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 20 mm, albo – sztuczną przynętą wyposażoną w nie więcej niż dwa haczyki, przy czym każdy haczyk może mieć nie więcej niż trzy ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 20 mm.

2. Przynęty

- a) Jako przynęty mogą być stosowane: – przynęty naturalne: zwierzęce i roślinne, – przynęty sztuczne.
- b) Zabrania się stosować, jako przynęt (zanęt): – zwierząt i roślin chronionych, – ryb i raków wymienionych w rozdziale IV., pkt. 3.7., – ikry.
- c) Przynęty naturalne zwierzęce to organizmy żywe lub martwe, a także ich części. W przypadku stosowania ryb jako przynęt, mogą być użyte tylko ryby wymiarowe lub nie objęte wymiarem ochronnym oraz nie znajdujące się w okresie ochronnym.
- d) Przynęty naturalne roślinne to rośliny, ich części oraz przetwory z nich (np. ciasta i pasty). Do przynęt tych umownie zalicza się też sery. e) Przynęty sztuczne to grupa przynęt wykonanych z różnych materiałów naturalnych lub sztucznych. Przynęty te mogą być uzbrojone najwyżej w dwa haczyki o rozstawie ostrzy nie większym niż szerokość przynęty sztucznej (z tolerancją do 2 mm).

3. Wędkowanie

3.1. W wodach użytkowanych przez PZW można wędkować przez całą dobę, z wyjątkiem wód krainy pstrąga i lipienia (wymienionych w odrębnym informatorze PZW), gdzie wolno wędkować tylko od świtu do zmierzchu tj. 1 godz. przed wschodem słońca i 1 godz. po zachodzie słońca.

3.2. Zabrania się łowić ryby w ustalonych dla nich okresach i oznakowanych miejscach ochronnych, takich jak tarliska, krześliska, zimowiska, mateczniki. Zabrania się połowu ryb w obrębach ochronnych i hodowlanych.

3.3. Wędkarz ma obowiązek przestrzegać limitów dziennych połowów ryb.

3.4. Ponadto wędkarzowi nie wolno:

- a) przechowywać i zabierać ryb poniżej i powyżej ich wymiarów ochronnych,

- b) sprzedawać złowionych ryb,
- c) rozdawać złowionych ryb na terenie łowiska,
- d) łowić ryb w odległości mniejszej niż 50 m od: jazów, śluz, tam, zapór i innych urządzeń służących do piętrzenia wody oraz przepławek. Zakaz ten nie dotyczy budowli hydrotechnicznych służących regulacji brzegów lub dna, np. ostrogi, opaski i progi denne,
- e) łowić ryb w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych i oznakowanych sieci i innych rybackich narzędzi połowu,
- f) łowić metodą „szarpaka”,
- g) budować pomostów i stanowisk wędkarskich bez zgody użytkownika wody,
- h) wędkować ze sprzętu pływającego,
- i) stosować sztuczne światła, służące lokalizowaniu bądź zwabianiu ryb,
- j) wędkować z mostów,
- k) obcinać głów i ogonów rydom przed zakończeniem wędkowania.

3.5. Złowione ryby (z wyjątkiem łososiowatych i lipienia) wolno przechowywać w stanie żywym wyłącznie w siatkach wykonanych z miękkich nici, rozpiętych na sztywnych obręczach lub w specjalistycznych workach karpiowych.

W siatkach nie wolno przechowywać większej ilości ryb niż wynika to z ustalonych limitów dobowych.

- a) ryby łososiowate i lipienie przeznaczone do zabrania należy uśmiercić bezpośrednio po złowieniu,
- b) każdy wędkarz musi przechowywać osobno złowione przez siebie ryby.

3.6. Złowione ryby niewymiarowe lub będące pod ochroną muszą być bezwzględnie, z ostrożnością wypuszczone do wody.

3.7. Raków pręgowatych, sygnałowych, luizjańskich, marmurkowych oraz ryb z gatunku babka bycza, babka tysa, babka rurkonosa, babka szczupła, czebaczek amurski, sumik czarny, sumik karłowaty, trawianka po złowieniu nie wolno wypuszczać do łowiska, w którym je złowiono, ani do innych wód. W/w gatunki należy niezwłocznie uśmiercić.

3.8. W czasie połowu ryb na przynęty naturalne zabrania się równoczesnego łowienia metodami spinningową lub muchową.

3.9. Uprawniony do rybactwa może na danym łowisku wprowadzić ograniczenie lub zakaz stosowania zanęt.

3.10. Dopuszcza się, w miejscu i czasie prowadzenia połowu ryb na wędkę, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej. Powierzchnia siatki podrywki wędkarskiej wynosi nie więcej niż 1 m × 1 m, a wielkość oczek sieci nie może być mniejsza niż 5 mm.

3.11. Ryby przeznaczone na przynętę mogą być wprowadzone wyłącznie do wód, z których zostały pozyskane – z wyłączeniem gatunków wymienionych w pkt 3.7. Ryby przeznaczone na przynętę, w stanie żywym można przechowywać w pojemniku zapewniającym ich dobrostan lub w siatce jak w pkt 3.5

II. DOZWOLONE METODY POŁOWU

1. Metoda gruntowo-splawikowa

1.1. Łowienie ryb metodą gruntowo-splawikową dozwolone jest równocześnie na dwie wędkę, każda z linką zakończoną jednym haczykiem z przynętą naturalną.

1.2. Uprawniony do rybactwa może określić dopuszczalną ilość zanęt w danym łowisku.

1.3. Wędkarz łowiący ryby tą metodą, zobowiązany jest do zachowania następujących minimalnych odstępów od innych wędkujących:

a) łowiąc z brzegu – 10 m,

b) brodząc – 25 m.

2. Metoda spinningowa

2.1. Łowienie ryb metodą spinningową dozwolone jest na jedną wędkę, trzymaną w ręku, z linką zakończoną jedną sztuczną przynętą, uzbrojoną w nie więcej niż dwa haczyki. W czasie spinningowania nie wolno stosować żadnych dodatkowych wskaźników brań instalowanych na lince.

2.2. Wędkarz łowiący ryby tą metodą, zobowiązany jest do zachowania następujących minimalnych odstępów od innych wędkujących:

a) łowiąc z brzegu lub brodząc – 25 m.

2.3. Na wodach użytkowanych przez Okręg PZW w Skierniewicach obowiązuje w okresie od 1 stycznia do 30 kwietnia zakaz połowu na przynęty sztuczne dłuższe niż 5 cm. Jak prawidłowo wykonać pomiar długości przynęty obrazują przykłady udostępnione w zezwoleniu.

3. Metoda muchowa

3.1. Łowienie ryb metoda muchową dozwolone jest na jedną wędkę, trzymaną w ręku, wyposażoną w kołowrotek o szpuli ruchomej i sznur muchowy, zakończony nie więcej niż dwoma haczykami, każdy ze sztuczną przynętą – przy czym każdy haczyk nie może posiadać więcej niż dwa ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm. Inne linki niż sznur muchowy w tej metodzie mogą być stosowane wyłącznie do wiązania przyponów, których długość nie może przekraczać dwukrotnej długości używanego wędziska oraz jako podkład pod sznur muchowy. Na wędkę muchowej nie wolno stosować dodatkowego, zewnętrznego obciążenia linki i przyponu oraz zakazuje się stosowania kuli wodnej i innych zastępujących ją przedmiotów.

3.2. Przy wędkowaniu tą metodą wędkarz zobowiązany jest zachować minimalne odległości od innych wędkujących:

a) z brzegu lub brodząc – 25 m,

4. Metoda podlodowa

4.1. Łowienie ryb spod lodu na przynętę sztuczną – inną niż mormyszka – dozwolone jest na jedną wędkę, a w przypadku połowu na przynętę naturalną lub mormyszkę na dwie wędkę. Za mormyszkę uważa się przynętę, w postaci jednolitego korpusu – dowolnego kształtu i koloru, o długości nie większej niż 15 mm, z wtopionym lub wlutowanym haczykiem o pojedynczym ostrzu.

4.2. Otwory w lodzie należy wykonywać o średnicy nie większej niż 20 cm, a między nimi zachować odległość nie mniejszą niż 1 m.

4.3. Zabrania się połowu ryb w porze nocnej, tj. od zmierzchu do świtu.

4.4. Złowione ryby, przeznaczone do zabrania należy uśmiercić bezpośrednio po złowieniu. Zabite ryby należy przechowywać w pojemnikach.

4.5. Przy wędkowaniu tą metodą wędkujący zobowiązany jest zachować minimalną odległość 10 m od innych wędkujących.

4.6. Zabrania się stosować martwej i żywej ryby, jako przynęty.

III. OCHRONA RYB

1. Wymiar ochronny ryby stanowi długość od początku głowy do najdalszego krańca płetwy ogonowej.

2. Obowiązują następujące wymiary ochronne ryb:

- amur do 50 cm od 80 cm,
- boleń do 40 cm,
- brzana do 40 cm,
- certa do 30 cm,
- głowacica do 70 cm,
- jaź do 25 cm,
- jelec do 15 cm,
- karaś pospolity do 25 cm
- karp do 35 cm od 65 cm,
- kleń do 25 cm,
- leszcz do 30 cm od 50 cm,
- lin do 30 cm,
- lipień do 30 cm,
- łosoś do 50 cm,
- miętus do 25 cm,
- okoń do 20 cm od 40 cm,
- pstrąg potokowy do 30 cm od 45 cm,
- rozpiór do 25 cm,
- sandacz do 50 cm od 70 cm,
- sapa do 25 cm,
- sieja do 35 cm,
- sielawa do 18 cm,

- sum do 70 cm,
- szczupak do 50 cm od 80 cm,
- świnka do 25 cm,
- troć do 35 cm od 60 cm,
- troć jeziorowa do 50 cm,
- węgorz do 60 cm,
- wzdręga do 15 cm,
- płoć do 15 cm.

3. Ustala się następujące okresy ochronne ryb:

- boleń od 1 stycznia do 30 kwietnia,
- brzana od 1 stycznia do 30 czerwca,
- brzanka i brzana karpacka od 1 stycznia do 31 grudnia,
- certa od 1 stycznia do 30 czerwca,
- głowacica od 1 marca do 31 maja,
- lipień od 1 marca do 31 maja,
- łosoś od 1 października do 31 grudnia,
- miętus od 1 grudnia do końca lutego,
- pstrąg potokowy od 1 września do 31 grudnia.
- sieja od 1 października do 31 grudnia,
- sielawa 1 października do 31 grudnia,
- sandacz od 1 stycznia do 31 maja,
- sapa od 1 kwietnia do 31 maja,
- sum od 1 stycznia do 31 maja;
- szczupak od 1 stycznia do 30 kwietnia, 26 27
- świnka od 1 stycznia do 15 maja,
- troć od 1 października do 31 grudnia,
- troć jeziorowa od 1 września do 31 stycznia,
- węgorz od 1 grudnia do 31 marca.

4. Jeżeli pierwszy lub ostatni dzień okresu ochronnego dla określonego gatunku ryb przypada w dzień ustawowo wolny od pracy, okres ochronny ulega skróceniu o ten dzień. Nie dotyczy węgorza i jesiotra ostronosego.

5. Zakazowi połowów wędkarskich podlegają następujące gatunki ryb i minogów prawnie chronionych:

- alosa,
- babka czarnoplamka,
- babka mała,
- babka piaskowa,
- brzanka,
- ciosa,
- dennik,
- głowacz przęgopłetwy,
- głowacz białopłetwy,
- igliczniozate wszystkie gatunki,
- jesiotr ostronosy, jesiotr zachodni,
- kiełb białopłetwy,
- kiełb Kesslera,
- kozy wszystkie gatunki,
- kur rogacz,
- minogi wszystkie gatunki,
- parposz,
- piekielnica,
- piskorz,
- pocierniec,
- różanka,
- strzebla błotna,
- śliz,
- taśmiak długi.

6. Rak błotny i rak szlachetny nie mogą być przedmiotem amatorskiego połowu.

7. Wprowadza się następujące limity ilościowe ryb do zabrania z łowisk.

7.1 W ciągu tygodnia (od poniedziałku do niedzieli):

- głowacica 1 szt.

7.2. W ciągu doby (w godz. 0.00 – 24.00)

– sum 1 szt.

– troć jeziorowa, troć wędrowna, łoś, sandacz, szczupak, sieja, boleń, (łącznie) 2 szt.

– lipień, pstrąg potokowy, (łącznie) 1 szt.

– brzana 1 szt. – karp 2 szt. – lin 2 szt. – amur 2 szt. łącznie 3 szt.

– certa 5 szt. – węgorz 2 szt. – leszcz 5 szt. – karaś pospolity 5 szt. – jaź, kleń świnka – łącznie 4 szt.

– okoń - 5 szt.

Łączna ilość złowionych i zabranych z łowisk ryb wymienionych gatunków nie może przekroczyć 10 szt. w ciągu doby.

8. Dopuszcza się zabranie z łowisk ryb innych gatunków niewymienionych wyżej, w ilościach nieprzekraczających 5 kg w ciągu doby.

9. Limity połowu nie dotyczą tołpygi, krąpia, pstrąga tęczowego i pstrąga źródlanego oraz gatunków ryb wymienionych w rozdziale I, pkt. 3.7.

10. Łowienie ryb podczas zawodów wędkarskich regulują odrębne przepisy zawarte w „Zasadach Organizacji Sportu Wędkarskiego”.

11. Uprawniony do rybactwa w uzasadnionych przypadkach ma prawo zaostrożenia lub łagodzenia wymiarów, okresów ochronnych i limitów ilościowych ryb. Łagodzenie tych wymogów nie może naruszać przepisów Ustawy o rybactwie śródlądowym oraz przepisów wydanych na jej podstawie.

Amatorski połów ryb odbywa się w sposób i na zasadach określonych w Regulaminie Amatorskiego Połowu Ryb uchwalonym przez ZG PZW uchwałą nr 172/IX/2019 i Zezwoleniu.

7. Okręg PZW w Skierniewicach, jako uprawniony do rybactwa, wprowadza na użytkowanych wodach obowiązek prowadzenia „Rejestru Amatorskiego Połowu Ryb”.

8. Przed przystąpieniem do połowu należy niezwłocznie dokonać wpisu do rejestru, daty i łowisko.

9. Na wszystkich wodach Okręgu PZW w Skierniewicach obowiązuje:

a. zakaz połowu ze środków pływających na zbiornikach zaporowych i wodach stojących,

b. zakaz używania łódek zanętowych oraz innych środków pływających do wywozu zanęt i przynęt oraz do sondowania łowiska i ustawiania znaczników przy użyciu tego sprzętu.

c. zakaz połowu kuszą.

10. Wędkowanie ze środków pływających dozwolone jest na rzekach, przy pomocy jednoosobowych środków pływających, zarejestrowanych w biurze Okręgu PZW w Skierniewicach, po wykupieniu składki uzupełniającej na ochronę i zagospodarowanie wód.

11. Zakazuje się połowu ryb brodząc w odległości większej niż 1 m od roślinności wynurzonej (nie dotyczy rzek).

12. Zarząd Okręgu PZW w Skierniewicach zastrzega sobie prawo do zmiany zapisów zezwolenia dot. zasad wędkowania, ochrony ryb, metod połowu, kontroli i odpowiedzialności wędkujących w wodach Okręgu PZW w Skierniewicach. Ew. zmiany będą zamieszczane na stronie internetowej Okręgu:

www.skierniewice.pzw.pl

13. Wpisu ryb do rejestru dokonujemy zaraz po umieszczeniu złowionej ryby w siatce dotyczy ryb objętych dobowym limitem ilościowym (rozdz. III pkt 7.2 zezwolenia). Po zakończeniu wędkowania należy w rejestrze połowu umieścić ryby nie objęte dobowym limitem ilościowym.

14. Zabrania się zabierania ryb z łowisk „No Kill”, po odhaczeniu należy niezwłocznie wypuścić do łowiska „catch&release” w roku 2024 z następujących zbiorników:

- a. Staw rozlany w Wiskitkach
- b. Staw nr 2 Ossowice
- c. Zbiornik miejski Probek w Brzezinach
- d. Zbiornik w Rogowie
- e. Stawy buforowe w Rawie Mazowieckiej
- f. Józefin
- g. Paplin
- h. na odcinku rzeki Rawka, 300 metrów od zapory zbiornika Tatar dolna

15. Obowiązuje całkowity zakaz połowu:

- a. mały staw przy zbiorniku w Bełchowie
- b. zbiornik w Strobowie zlokalizowany na działce nr 731/2

